

Keserédes búcsú az iskolától

Iskolai tanulmányait befejezte, tanulmányait a 9. évfolyamon folytathatja. Tizenhárom diák bizonyítványába került Vértessomlón ez a mondat, a végzősök szombaton vettek búcsút az iskolától, társaiktól, pedagógusaiktól. Az intézmény csengője ezúttal hosszabban, ünnepélyesen szólt, jelezve, hogy Novákné Heckenast Mónika osztálya számára elérkezett az a pillanat, amit talán annyira vártak, mégis oly nehéznek bizonyult.

A nyolcadikosok nevében Zippenfenig Nikolett és Ferenczy Zsuzsanna idézte fel a mögöttük álló esztendő legemlékezetesebb eseményeit, majd pedig kedves jellemzések csaltak mosolyt az arcokra még akkor is, ha a tekinteteket már könnyek párásították el.

Hiszen búcsúzott: „a kreativitás nagyjúja”, „az aranylábú belga csoda focista”, „a tudás hatalmát felismerő”, „a határtalanul információéhes”, „a beépített hangszóróval, ámde hangerőszabályzóval nem rendelkező”, „a vértessomlói Gyűrűk ura”, „az akrobatikus rock koronázatlan királynője”, „a rakétalábú, aki a magas üzemanyagárak miatt tartalék üzemmódban működik”, „a „lány húrokat pengető, aki csendben, mosolyogva bármit el tud érni”, „Pató Pál követője, a jövő kaszkadőr jelöltje”, „a sarkkutató, aki a jég hátán is megél”, „az osztály szóvivője, a jövő Oscar-díj várományosa rendezői kategóriában”, „a hallhatatlan, aki nem néma, csak tudja, hogy sok beszédnek sok az alja”, s Novákné Heckenast Mónika, „a csapat irányítója és villámhárítója, aki a legnagyobb csatájában is rendületlenül terelgette osztályát”.

Az elköszönésen túl ma van a megköszönés ideje is. Az emlékek sodrában meg kell állnunk egy percre, hogy megköszönjék osztályfőnököknek, tanáraitoknak, az iskola minden dolgozójának áldozatos munkáját és a családok önzetlen segítségét, amivel az elmúlt nyolc évben támogattak benneteket. Az új utelágazásnál erős akarat, becsülettel kell továbblépnetek. A tisztességes életnek négy elemét ajánlom figyelmetekbe: az okosságot, az igazságosságot, a lelki erősséget és a mértékletességet – szólt a búcsúzó diákokhoz Hartdegenné Rieder Éva igazgató, aki William Blake gondolatait idézve valamennyiük számára ezt kívánta: egy homokszemben lásd meg a világot, egy vadvirágban a fénylő eget, egy órában az örökkévalóságot, s tartsd tenyeredben a végtelent!

A ballagás zárásaként hagyományosan a végzősök kívánság gondolatai és léggömbjei szálltak az ég felé, s mintha jelezték volna a fiatalokban kavargó keserédes érzéseket: jó néhány, mielőtt tovatűnt, még elidőzött pár percig a pályát szegélyező védőhálón... mint aki menne is, maradna is...

2015.06.13.